

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2023/421

z dnia 24 lutego 2023 r.

w sprawie zmiany decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 października 2012 r. Rada przyjęła decyzję 2012/642/WPZiB⁽¹⁾ dotyczącą środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i, po późniejszych zmianach, udziałem tego kraju w agresji Rosji wobec Ukrainy.
- (2) Na podstawie przeglądu decyzji 2012/642/WPZiB oraz biorąc pod uwagę fakt, że sytuacja na Białorusi nadal jest poważna, a także udział Białorusi w nielegalnej napaści Federacji Rosyjskiej na Ukrainę, należy utrzymać w mocy wszystkie środki przyjęte przez Unię. Decyzję 2012/642/WPZiB należy zatem przedłużyć do dnia 28 lutego 2024 r.
- (3) Należy zmienić wpisy odnoszące się do 21 osób fizycznych i dwóch osób prawnych, zamieszczone w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi, zamieszczonym w załączniku I do decyzji 2012/642/WPZiB.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2012/642/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2012/642/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 28 lutego 2024 r.”;

2) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2012/642/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi (Dz.U. L 285 z 17.10.2012, s. 1).

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lutego 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodnicząca
J. ROSWALL

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do decyzji 2012/642/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W tabeli „A. Osoby fizyczne, o których mowa w art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1” wpisy 10, 17, 20, 22, 35, 39, 41, 42, 64, 65, 71, 73, 75, 78, 85, 87, 89, 90, 123, 125 oraz 179 otrzymują brzmienie:

	Nazwisko i imię (transliteracja ang. z jęz. białoruskiego) (transliteracja ang. z jęz. rosyjskiego)	Nazwa (pisownia białoruska) (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
„10.	Khazalbek Baktibekavich ATABEKAU Khazalbek Bakhtibekovich ATABEKOV	Хазалбек Бактібекавіч АТАБЕКАЎ Хазалбек Бахтибекович АТАБЕКОВ	Stanowisko(a): były zastępca dowódcy oddziałów wewnętrznych Data urodzenia: 18.3.1967 Płeć: męczyzna	Jako były zastępca dowódcy oddziałów wewnętrznych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (MSW) był odpowiedzialny za kampanię represji i zastraszeń prowadzoną przez służby MSW, w szczególności oddziały wewnętrzne pod jego dowództwem, po wyborach prezydenckich w 2020 r., w szczególności za arbitralne aresztowania i brutalne traktowanie, w tym tortury, pokojowych demonstrantów, jak również za zastraszanie dziennikarzy i stosowanie wobec nich przemocy. Dekretem Aleksandra Łukaszenki został przeniesiony do rezerwy wojskowej w marcu 2022 r. Ma prawo nosić mundur wojskowy i dystynkcje.	2.10.2020
17.	Andrei Vasilievich GALENKA Andrey Vasilievich GALENKA	Андрэй Васільевіч ГАЛЕНКА Андрей Васильевич ГАЛЕНКА	Stanowisko(a): pierwszy zastępca szefa rejonowego departamentu spraw wewnętrznych w rejonie Maskouskim w Mińsku, szef policji bezpieczeństwa publicznego Płeć: męczyzna	Jako były zastępca szefa rejonowego departamentu spraw wewnętrznych w rejonie Maskouskim w Mińsku i szef policji bezpieczeństwa publicznego był odpowiedzialny za kampanię represji i zastraszeń prowadzoną w tym rejonie wobec uczestników pokojowych protestów po wyborach prezydenckich w 2020 r., w szczególności za arbitralne aresztowania, nadmierne stosowanie siły i brutalne traktowanie, w tym tortury. Nadal odgrywa aktywną rolę w reżimie Łukaszenki i służy jako pierwszy zastępca szefa rejonowego departamentu spraw wewnętrznych w rejonie Maskouskim w Mińsku; szef policji bezpieczeństwa publicznego	2.10.2020

	Nazwisko i imię (transliteracja ang. z jęz. białoruskiego) (transliteracja ang. z jęz. rosyjskiego)	Nazwa (pisownia białoruska) (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
20.	Anatol Anatolievich VASILIEU Anatoli Anatolievich VASILIEV	Анатоль Анатольевіч ВАСІЛЬЕЎ Анатолий Анатольевич ВАСИЛЬЕВ	Stanowisko(a): pierwszy zastępca szefa departamentu spraw wewnętrznych Komitetu Wykonawczego rejonu homelskiego w obwodzie homelskim, szef policji bezpieczeństwa publicznego Były zastępca szefa departamentu spraw wewnętrznych Komitetu Wykonawczego obwodu homelskiego, szef policji bezpieczeństwa publicznego, były wiceprzewodniczący Komisji Śledczej Data urodzenia: 26.1.1972 Miejsce urodzenia: Homel, obwód homelski, były ZSRR (obecnie Białoruś) Płeć: mężczyzna	Jako były zastępca szefa departamentu spraw wewnętrznych Komitetu Wykonawczego obwodu homelskiego i szef policji bezpieczeństwa publicznego był odpowiedzialny za kampanię represji i zastraszeń prowadzoną w tym obwodzie wobec uczestników pokojowych protestów po wyborach prezydenckich w 2020 r., w szczególności za arbitralne aresztowania, nadmierne stosowanie siły i brutalne traktowanie, w tym tortury. Nadal odgrywa aktywną rolę w reżimie Łukaszenki jako pierwszy zastępca szefa departamentu spraw wewnętrznych Komitetu Wykonawczego obwodu homelskiego; szef policji bezpieczeństwa publicznego.	2.10.2020
22.	Leanid ZHURAVSKI Leonid ZHURAVSKI	Леанід ЖУРАЎСКИ Леонид ЖУРАВСКИЙ	Stanowisko(a): były szef OMON («oddział policji do zadań specjalnych») w Witebsku Data urodzenia: 20.9.1975 Płeć: mężczyzna	Jako były dowódca sił OMON w Witebsku był odpowiedzialny za kampanię represji i zastraszeń prowadzoną przez siły OMON w Witebsku po wyborach prezydenckich w 2020 r., w szczególności za arbitralne aresztowania i brutalne traktowanie pokojowych demonstrantów.	2.10.2020

	Nazwisko i imię (transliteracja ang. z jęz. białoruskiego) (transliteracja ang. z jęz. rosyjskiego)	Nazwa (pisownia białoruska) (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
35.	Alena Mikalaeuna DMUHAILA Elena Nikolaevna DMUHAILO	Алена Мікалаеўна ДМУХАЙЛА Елена Николаевна ДМУХАЙЛО	Stanowisko(a): była sekretarz Centralnej Komisji Wyborczej (CKW) Data urodzenia: 1.7.1971 Płeć: kobieta	Jako była sekretarz CKW była odpowiedzialna za poważne nadużycia, których komisja ta dopuszczała się podczas wyborów prezydenckich w 2020 r., za nieprzestrzeganie przez CKW podstawowych standardów międzynarodowych w zakresie uczciwości i przejrzystości oraz za fałszowanie wyników wyborów. CKW i jej kierownictwo ponoszą odpowiedzialność przede wszystkim za bezpodstawne odrzucenie przez komisję niektórych kandydatów opozycji oraz za nałożenie nieproporcjonalnych ograniczeń na obserwatorów w lokalach wyborczych. CKW zadbała również o to, by członków nadzorowanych przez nią komisji wyborczych dobierano w sposób stronniczy.	2.10.2020
39.	Sviatlana Piatrouna KATSUBA Svetlana Petrovna KATSUBO	Святлана Пятроўна КАЦУБА Светлана Петровна КАЦУБО	Stanowisko(a): była członkini Centralnej Komisji Wyborczej (CKW) Data urodzenia: 6.8.1959 Miejsce urodzenia: Podiłsk, obwód odeski, były ZSRR (obecnie Ukraina) Płeć: kobieta	Jako była członkini kolegium CKW była odpowiedzialna za poważne nadużycia, których komisja ta dopuszczała się podczas wyborów prezydenckich w 2020 r., za nieprzestrzeganie przez CKW podstawowych standardów międzynarodowych w zakresie uczciwości i przejrzystości oraz za fałszowanie wyników wyborów. CKW i jej kolegium ponoszą odpowiedzialność przede wszystkim za bezpodstawne odrzucenie przez komisję niektórych kandydatów opozycji oraz za nałożenie nieproporcjonalnych ograniczeń na obserwatorów w lokalach wyborczych. CKW zadbała również o to, by członków nadzorowanych przez nią komisji wyborczych dobierano w sposób stronniczy.	2.10.2020
41.	Igar Anatolievich PLYSHEUSKI Ihor Anatolievich PLYSHEVSKIY	Ігар Анатольевіч ПЛЫШЭЎСКІ Ігорь Анатольевич ПЛЫШЕВСКИЙ	Stanowisko(a): były członek Centralnej Komisji Wyborczej (CKW) Data urodzenia: 19.2.1979 Miejsce urodzenia: Lubań, były ZSRR (obecnie Białoruś) Płeć: mężczyzna	Jako były członek kolegium CKW był odpowiedzialny za poważne nadużycia, których komisja ta dopuszczała się podczas wyborów prezydenckich w 2020 r., za nieprzestrzeganie przez CKW podstawowych standardów międzynarodowych w zakresie uczciwości i przejrzystości oraz za fałszowanie wyników wyborów. CKW i jej kolegium ponoszą odpowiedzialność przede wszystkim za bezpodstawne odrzucenie przez komisję niektórych kandydatów opozycji oraz za nałożenie nieproporcjonalnych ograniczeń na obserwatorów w lokalach wyborczych. CKW zadbała również o to, by członków nadzorowanych przez nią komisji wyborczych dobierano w sposób stronniczy.	2.10.2020

	Nazwisko i imię (transliteracja ang. z jęz. białoruskiego) (transliteracja ang. z jęz. rosyjskiego)	Nazwa (pisownia białoruska) (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
42.	Marina Yureuna RAKHMANAVA Marina Yurievna RAKHMANOVA	Марына Юр’еўна РАХМАНАВА Марина Юрьевна РАХМАНОВА	Stanowisko(a): była członkini Centralnej Komisji Wyborczej (CKW) Data urodzenia: 26.9.1970 Płeć: kobieta	Jako była członkini kolegium CKW była odpowiedzialna za poważne nadużycia, których komisja ta dopuszczała się podczas wyborów prezydenckich w 2020 r., za nieprzestrzeganie przez CKW podstawowych standardów międzynarodowych w zakresie uczciwości i przejrzystości oraz za fałszowanie wyników wyborów. CKW i jej kolegium ponoszą odpowiedzialność przede wszystkim za bezpodstawne odrzucenie przez komisję niektórych kandydatów opozycji oraz za nałożenie nieproporcjonalnych ograniczeń na obserwatorów w lokalach wyborczych. CKW zadbała również o to, by członków nadzorowanych przez nią komisji wyborczych dobierano w sposób stronniczy.	2.10.2020
64.	Pavel Mikalaevich LIONKI Pavel Nikolaevich LIONKI	Павел Мікалаевіч ЛІЁГКІ Павел Николаевич ЛІЁГКИЙ	Stanowisko(a): radca-minister ambasady Białorusi w Moskwie (Rosja), były pierwszy wiceminister informacji Data urodzenia: 30.5.1972 Miejsce urodzenia: Baranowicze, były ZSRR (obecnie Białoruś) Płeć: męczyzna	Jako były pierwszy wiceminister informacji jest odpowiedzialny za represje wobec społeczeństwa obywatelskiego, w szczególności za decyzję Ministerstwa Informacji o odcięciu dostępu do niezależnych stron internetowych i ograniczeniu dostępu do internetu na Białorusi po wyborach prezydenckich w 2020 r., co stanowi narzędzie represji wobec społeczeństwa obywatelskiego, pokojowych demonstrantów i dziennikarzy. Nadal odgrywa aktywną rolę w reżimie Łukaszenki jako radca-minister ambasady Białorusi w Moskwie.	17.12.2020
65.	Ihar Uladzimiravich LUTSKY Igor Vladimirovich LUTSKY	Ігар Уладзіміравіч ЛУЦКІ Игорь Владимирович ЛУЦКИЙ	Stanowisko(a): wiceszef administracji prezydenckiej, były minister informacji Data urodzenia: 31.10.1972 Miejsce urodzenia: Stolin, obwód brzeski, były ZSRR (obecnie Białoruś) Płeć: męczyzna	Jako były minister informacji był odpowiedzialny za represje wobec społeczeństwa obywatelskiego, w szczególności za decyzję Ministerstwa Informacji o odcięciu dostępu do niezależnych stron internetowych i ograniczeniu dostępu do internetu na Białorusi po wyborach prezydenckich w 2020 r., co stanowi narzędzie represji wobec społeczeństwa obywatelskiego, pokojowych demonstrantów i dziennikarzy. Nadal odgrywa aktywną rolę w reżimie Łukaszenki jako wiceprzewodniczący administracji prezydenckiej.	17.12.2020

	Nazwisko i imię (transliteracja ang. z jęz. białoruskiego) (transliteracja ang. z jęz. rosyjskiego)	Nazwa (pisownia białoruska) (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
71.	Dzmitry Aliaksandravich KURYAN Dmitry Alexandrovich KURYAN	Дзмітрый Аляксандравіч КУРЬЯН Дмитрий Александрович КУРЬЯН	Stanowisko(a): zastępca szefa milicji publicznej akademii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, pułkownik policji, były zastępca szefa Departamentu Głównego i były szef Departamentu Ścigania w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Data urodzenia: 3.10.1974 Płeć: mężczyzna	Jako były zastępca szefa Departamentu Głównego i były szef Departamentu Ścigania w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych był odpowiedzialny za kampanię represji i zastraszania prowadzoną przez siły policyjne po wyborach prezydenckich w 2020 r., w szczególności za arbitralne aresztowania i brutalne traktowanie, w tym tortury, pokojowych demonstrantów, jak również za zastraszanie dziennikarzy i stosowanie wobec nich przemocy. Nadal odgrywa aktywną rolę w reżimie Łukaszenki jako zastępca szefa milicji publicznej akademii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz zachowuje stopień pułkownika policji.	17.12.2020
73.	Dzmitry Mikalaevich SHUMILIN Dmitry Nikolayevich SHUMILIN	Дзмітрый Мікалаевіч ШУМІЛІН Дмитрий Николаевич ШУМИЛИН	Stanowisko(a): zastępca szefa Dyrekcji ds. Ochrony Ładu i Porządku oraz Prewencji, były wiceszef Departamentu ds. Wydarzeń Masowych GUVD (Główny Departament Spraw Wewnętrznych) w Komitecie Wykonawczym miasta Mińsk Data urodzenia: 26.7.1977 Płeć: mężczyzna	Jako były zastępca szefa Departamentu ds. Wydarzeń Masowych GUVD w Komitecie Wykonawczym miasta Mińsk był odpowiedzialny za kampanię represji i zastraszania prowadzoną przez lokalny aparat po wyborach prezydenckich w 2020 r., w szczególności za arbitralne aresztowania i brutalne traktowanie pokojowych demonstrantów, w tym tortury, jak również za zastraszanie dziennikarzy i stosowanie wobec nich przemocy. Udokumentowano, że osobiście uczestniczył w bezprawnym zatrzymywaniu pokojowych demonstrantów. Nadal odgrywa aktywną rolę w reżimie Łukaszenki jako zastępca szefa Dyrekcji ds. Ochrony Ładu i Porządku oraz Prewencji GUVD (Główny Departament Spraw Wewnętrznych) w Komitecie Wykonawczym miasta Mińsk.	17.12.2020

	Nazwisko i imię (transliteracja ang. z jęz. białoruskiego) (transliteracja ang. z jęz. rosyjskiego)	Nazwa (pisownia białoruska) (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
75.	Siarhei Leanidavich KALINNIK Sergei Leonidovich KALINNIK	Сяргей Леанідавіч КАЛІННІК Сергей Леонидович КАЛІННІК	Stanowisko(a): były pułkownik policji, szef wydziału policji w rejonie Sawieckim w Mińsku Data urodzenia: 23.7.1979 Płeć: męczyzna	Jako były szef wydziału policji w rejonie Sawieckim w Mińsku był odpowiedzialny za kampanię represji i zastraszeń prowadzoną przez podległe mu lokalne siły policyjne, po wyborach prezydenckich w 2020 r., w szczególności za arbitralne aresztowania i brutalne traktowanie, w tym torturowanie, pokojowych demonstrantów, jak również za zastraszanie dziennikarzy i stosowanie wobec nich przemocy. Według świadków osobiście nadzorował torturowanie bezprawnie zatrzymanych demonstrantów i brał w nim udział.	17.12.2020
78.	Aliaksandr Aliaksandravich PIETRASH Alexander (Alexandr) Alexandrovich PETRASH	Аляксандр Аляксандравіч ПЕТРАШ Александр Александрович ПЕТРАШ	Stanowisko(a): prezes sądu dla rejonu centralnego w Mińsku, były prezes sądu dla rejonu Maskouskiego w Mińsku Data urodzenia: 16.5.1988 Płeć: męczyzna	Jako były prezes sądu dla rejonu Maskouskiego w Mińsku był odpowiedzialny za wydawanie licznych politycznie motywowanych wyroków na dziennikarzy, przywódców opozycji, działaczy i demonstrantów. Podczas nadzorowanych przez niego procesów zgłaszano naruszenia prawa do obrony i opieranie się na zeznaniach fałszywych świadków. Odegrał zasadniczą rolę w nakładaniu grzywien oraz zatrzymywaniu demonstrantów, dziennikarzy i przywódców opozycji po wyborach prezydenckich w 2020 r. Jest zatem odpowiedzialny za naruszenia praw człowieka i praworządności, a także za przyczynianie się do represjonowania społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji. Nadal odgrywa aktywną rolę w reżimie Łukaszenki jako prezes sądu dla rejonu centralnego w Mińsku.	17.12.2020

	Nazwisko i imię (transliteracja ang. z jęz. białoruskiego) (transliteracja ang. z jęz. rosyjskiego)	Nazwa (pisownia białoruska) (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
85.	Yulia Chaslavauna HUSTYR Yulia Cheslavovna HUSTYR	Юлія Чаславаўна ГУСТЫР Юлія Чеславовна ГУСТЫР	Stanowisko(a): prawnik w biurze pomocy prawnej rejonu październikowego w Mińsku; była sędzią sądu dla rejonu centralnego w Mińsku Data urodzenia: 14.1.1984 Płeć: kobieta	Jako była sędzią sądu dla rejonu centralnego w Mińsku była odpowiedzialna za wydawanie licznych politycznie motywowanych wyroków w sprawie dziennikarzy, przywódców opozycji, działaczy i demonstrantów, w szczególności za skazanie Wiktara Babaryki – kandydata opozycji na prezydenta. Podczas nadzorowanych przez nią procesów zgłaszano naruszenia prawa do obrony. Jest zatem odpowiedzialna za naruszenia praw człowieka i praworządności, a także za przyczynianie się do represjonowania społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji. Nadal odgrywa aktywną rolę w reżimie Łukaszenki jako prawnik w biurze pomocy prawnej rejonu październikowego w Mińsku.	17.12.2020
87.	Aliaksandr Vasilevich SHAKUTSIN Aleksandr Vasilevich SHAKUTIN	Аляксандр Васільевіч ШАКУЦІН Александр Васильевич ШАКУТИН	Stanowisko(a): biznesmen; prezes zarządu spółki Amkodor holding, udziałowiec spółek SV Maschinen GmbH, UAB EM System, Anulatrans SIA, Amkodor-Centr, OOO Iskamed, OOO PMI Inżyniring. Data urodzenia: 12.1.1959 Miejsce urodzenia: Bolszoje Babino, rejon orszański, obwód witebski, były ZSRR (obecnie Białoruś) Płeć: męczyzna	Jest jednym z czołowych biznesmenów działających na Białorusi; jego działalność obejmuje budownictwo, budowę maszyn, rolnictwo i inne sektory. Uważany jest za jedną z osób, które odniosły największe korzyści z prywatyzacji podczas prezydentury Łukaszenki. Jest także byłym członkiem prezydium proŁukaszenkowskiego stowarzyszenia publicznego pod nazwą »Bielaja Ruś« i byłym członkiem Rady Rozwoju Przedsiębiorczości w Republice Białorusi. W lipcu 2020 r. publicznie potępił protesty opozycji na Białorusi, wspierając tym samym politykę represji stosowanych przez reżim Łukaszenki wobec uczestników pokojowych protestów, demokratycznej opozycji i społeczeństwa obywatelskiego. Osiąga zatem korzyści z reżimu Łukaszenki i wspiera ten reżim. Nadal prowadzi działalność gospodarczą na Białorusi.	17.12.2020

	Nazwisko i imię (transliteracja ang. z jęz. białoruskiego) (transliteracja ang. z jęz. rosyjskiego)	Nazwa (pisownia białoruska) (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
89.	Natallia Mikhailauna BUHUK Natalia Mikhailovna BUGUK	Наталля Міхайлаўна БУТУК Наталья Михайловна БУТУК	Stanowisko: sędzia sądu miejskiego w Mińsku, była sędzią sądu dla rejonu Frunzenskiego w Mińsku Data urodzenia: 19.12.1989 Miejsce urodzenia: Mińsk, były ZSRR (obecnie Białoruś) Płeć: kobieta Obywatelstwo: białoruskie	Jako była sędzia sądu dla rejonu Frunzenskiego w Mińsku jest odpowiedzialna za wydawanie licznych umotywowanych politycznie wyroków w sprawie dziennikarzy i demonstrantów, w szczególności za skazanie Kaciaryny Bachwaławej (Andrejewej) i Darji Czulcowej. Podczas nadzorowanych przez nią procesów zgłaszano naruszenia prawa do obrony i prawa do rzetelnego procesu sądowego. Jest zatem odpowiedzialna za poważne naruszenia praw człowieka i praworządności, a także za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji. Nadal odgrywa aktywną rolę w reżimie Łukaszenki jako sędzia sądu miejskiego w Mińsku.	21.6.2021
90.	Alina Siarhieeuna KASIANCHYK Alina Sergeevna KASYANCHYK	Аліна Сяргеёўна КАСЬЯНЧЫК Алина Сергеевна КАСЬЯНЧИК	Stanowisko: prokurator w prokuraturze miejskiej w Mińsku, była zastępczyni prokuratora w sądzie dla rejonu Frunzenskiego w Mińsku Data urodzenia: 12.03.1998 Miejsce urodzenia: Płeć: kobieta Obywatelstwo: białoruskie	Jako była zastępczyni prokuratora w sądzie dla rejonu Frunzenskiego w Mińsku reprezentowała reżim Łukaszenki w umotywowanych politycznie sprawach przeciwko dziennikarzom, działaczom i demonstrantom. W szczególności, ścigała dziennikarki Kaciarynę Bachwaławę (Andrejewą) i Darję Czulcową za nagrywanie pokojowych demonstracji, opierając się na bezpodstawnych oskarżeniach o »spisek« i »naruszanie porządku publicznego«. Ścigała również członków białoruskiego społeczeństwa obywatelskiego np. za udział w pokojowych demonstracjach i składanie hołdu zamordowanemu demonstrantowi Aliksandrowi Tarajkouskiemu. Ustawicznie zwracała się do sędziego o wydanie kar długotrwałego pozbawienia wolności. Jest zatem odpowiedzialna za poważne naruszenia praw człowieka i praworządności, a także za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji. Nadal odgrywa aktywną rolę w reżimie Łukaszenki jako prokurator w prokuraturze w Mińsku.	21.6.2021

	Nazwisko i imię (transliteracja ang. z jęz. białoruskiego) (transliteracja ang. z jęz. rosyjskiego)	Nazwa (pisownia białoruska) (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
104.	Andrei Vaclavavich HRUSHKO Andrei Vatslavovich GRUSHKO	Андрэй Вацлававіч ГРУШКО Андрей Вацлавович ГРУШКО	Stanowisko: wiceprezes sądu dla rejonu Leninskiego w Brześciu, były sędzia sądu dla rejonu Leninskiego w Brześciu Data ur.: 24.01.1979 Miejsce ur.: Płeć: męczyzna Obywatelstwo: białoruskie	Jako sędzia sądu dla rejonu Leninskiego w Brześciu jest odpowiedzialny za wydawanie licznych umotywowanych politycznie wyroków w sprawie pokojowych demonstrantów, w szczególności za skazanie działaczy, uznawanych za więźniów politycznych, oraz nieletnich. Jest zatem odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i praworządności, a także za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji. Obecnie pełni funkcję wiceprezesa sądu dla rejonu Leninskiego w Brześciu.	21.6.2021
123.	Aliaksandr Yauhenavich SHATROU Alexander (Alexandr) Evgenevich SHATROV	Аляксандр Яўгенавіч ШАТРОЎ Александр Евгеньевич ШАТРОВ	Stanowisko(a): biznesmen, udziałowiec i były dyrektor generalny spółki Synesis LLC Data urodzenia: 9.11.1978 Miejsce urodzenia: były ZSRR (obecnie Federacja Rosyjska) Płeć: męczyzna Obywatelstwo: rosyjskie, białoruskie Osobisty numer identyfikacyjny: 3091178A002VF5	Jako były szef i były akcjonariusz większościowy Synesis LLC Aliaksandr Szatrou był odpowiedzialny za decyzję tego przedsiębiorstwa o zapewnieniu białoruskim władzom platformy monitoringu (Kipod), która umożliwia przeszukiwanie i analizę nagrań wideo, i wykorzystywanie oprogramowania do rozpoznawania twarzy. Przyczynia się zatem do represjonowania społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej przez aparat państwowy. Synesis twierdzi, że przestała zapewniać białoruskim władzom platformę monitoringu Kipod, ale według doniesień ByPOL państwowe służby bezpieczeństwa nadal wykorzystują tę platformę. Synesis jest jedną ze spółek mających siedzibę w parku technologicznym Hi-Tech Park utworzonym dekretem Aleksandra Łukaszenki; z tego względu korzysta z wielu ulg, m.in. zwolnień z podatku dochodowego, VAT, podatku od działalności offshore, cła itd. Synesis LLC i jej jednostka zależna Panoptes osiągały korzyści z udziału w państwowym systemie monitorowania bezpieczeństwa. Inne przedsiębiorstwa, których właścicielem lub współwłaścicielem był Szatrou, takie jak BelBet i Synesis Sport, również osiągały korzyści z zamówień rządowych. Składał publiczne oświadczenia, w których krytykował osoby protestujące przeciwko reżimowi Łukaszenki i relatywizował brak demokracji na Białorusi. Osiąga zatem korzyści z reżimu Łukaszenki i wspiera ten reżim. Nadal jest udziałowcem Synesis LLC.	21.6.2021

	Nazwisko i imię (transliteracja ang. z jęz. białoruskiego) (transliteracja ang. z jęz. rosyjskiego)	Nazwa (pisownia białoruska) (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
125.	Mikhail Safarbekovich GUTSERIEV	Міхаіл (Міхаіл) Сафарбекавіч ГУЦЕРІЕВ	<p>Stanowisko(a): biznesmen, udziałowiec i prezes zarządu spółki Slavkali prezes zarządu i udziałowiec spółek: JSC Mospromstroj, Industrial Financial Group Safmar JSC, LLC Proekt Grad</p> <p>członek zarządu i udziałowiec spółki JSC NKNeftisa</p> <p>Data urodzenia: 9.5.1958</p> <p>Miejsce urodzenia: Akmolinsk (Akmolińsk), były ZSRR (obecnie Astana (Kazachstan)</p> <p>Płeć: męczyzna</p> <p>Obywatelstwo: rosyjskie</p>	<p>Michaił Gucerjew jest prominentnym rosyjskim biznesmenem, mającym interesy gospodarcze na Białorusi w sektorach energii, potasu, hotelarsko-gastronomicznym i innych. Jest wieloletnim znajomym Aleksandra Łukaszenki i dzięki temu powiązaniu zgromadził znaczne bogactwo i zdobył wpływy wśród elity politycznej na Białorusi. »Safmar«, przedsiębiorstwo, które było kontrolowane przez Gucerjewa, było jedynym rosyjskim koncernem naftowym, który kontynuował dostarczanie białoruskim rafineriom ropy podczas kryzysu energetycznego między Białorusią a Rosją na początku 2020 r.</p> <p>Gucerjew wspierał również Łukaszenkę w sporach z Rosją dotyczących dostaw ropy. Gucerjew był prezesem zarządu i udziałowcem spółki »Slavkali«, które buduje kopalnię i zakład przetwarzania chlorku potasu Neżinskij na terenie starobińskiego złoża soli potasu koło Lubania. To największa inwestycja na Białorusi, o wartości 2 mld USD. Łukaszenko obiecał Gucerjewowi, że, aby go uhonorować, zmieni nazwę Lubania na Gucerjewsk.</p> <p>Jego pozostała działalność na Białorusi obejmowała też stacje paliw i magazyny ropy naftowej, a także hotel, centrum biznesowe i terminal lotniczy w Mińsku. Łukaszenko stanął w obronie Gucerjewa, po tym jak w Rosji wszczęto przeciwko niemu postępowanie karne. Łukaszenko podziękował również Gucerjewowi za wkłady finansowe na rzecz organizacji charytatywnych i za zainwestowanie miliardów dolarów na Białorusi. Według doniesień Gucerjew ofiarował Łukaszence luksusowe prezenty.</p> <p>Gucerjew oświadczył również, że jest właścicielem rezydencji, która faktycznie należy do Łukaszenki, a tym samym krył go, kiedy dziennikarze rozpoczęli dochodzenie w sprawie majątku Łukaszenki. Gucerjew wziął udział w potajemnej inauguracji nowej kadencji Łukaszenki 23 września 2020 r. W październiku 2020 r. Łukaszenka i Gucerjew pojawili się na otwarciu cerkwi prawosławnej, którą Gucerjew sponsorował.</p> <p>Zgodnie z doniesieniami mediów, kiedy w sierpniu 2020 r. zwolniono strajkujących pracowników białoruskich mediów państwowych, aby ich zastąpić, na pokładzie samolotu należącego do Gucerjewa przewieziono na Białoruś rosyjskich pracowników mediów, którzy następnie zostali zakwaterowani w hotelu Minsk Renaissance należącym do Gucerjewa. Gucerjew wspomagał zakup tomografów komputerowych dla Białorusi podczas kryzysu związanego z COVID-19. Gucerjew osiąga zatem korzyści z reżimu Łukaszenki i wspiera ten reżim.</p>	21.6.2021

	Nazwisko i imię (transliteracja ang. z jęz. białoruskiego) (transliteracja ang. z jęz. rosyjskiego)	Nazwa (pisownia białoruska) (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
129.	Aleh Mikalaevich, BELIAKOU Oleg Nikolaevich BELIAKOV	Алег Мікалаевіч БЕЛЯКОЎ Олег Николаевич БЕЛЯКОВ	Stanowisko: szef departamentu prac ideologicznych i wsparcia kadrowego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Białorusi, były zastępca szefa Departamentu ds. Więziennictwa w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Data urodzenia: Miejsce urodzenia: Płeć: męczyzna Obywatelstwo: białoruskie	Jako były zastępca szefa Departamentu ds. Więziennictwa w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, który sprawuje nadzór nad ośrodkami zatrzymań, był odpowiedzialny za niehumanitarne i poniżające traktowanie, w tym torturowanie, obywateli, którzy uczestniczyli w pokojowych demonstracjach i zostali umieszczeni w tych ośrodkach zatrzymań po wyborach prezydenckich w 2020 r. – jego działania były inspirowane wystąpieniem Łukaszenki skierowanym do funkcjonariuszy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Jako osoba sprawująca tę funkcję ponosi odpowiedzialność za warunki panujące w białoruskich więzieniach, w tym za podział więźniów na kategorie odpowiadające różnym rodzajom ich brutalnego traktowania i torturowania, takim jak przemoc werbalna, kara umieszczenia w izolacie, pozbawianie prawa do rozmów telefonicznych i wizyt, okaleczenia, pobicia i brutalne tortury. Jest zatem odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka oraz za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji. Nadal odgrywa aktywną rolę w reżimie Łukaszenki jako szef departamentu prac ideologicznych i wsparcia kadrowego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Białorusi.	21.6.2021

	Nazwisko i imię (transliteracja ang. z jęz. białoruskiego) (transliteracja ang. z jęz. rosyjskiego)	Nazwa (pisownia białoruska) (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
131.	Andrei Mikalaevich DAILIDA Andrei Nikolaevich DAILIDA	Андрэй Мікалаевіч ДАЙЛІЦА Андрей Николаевич ДАЙЛИЦА	Stanowisko: szef departamentu wsparcia w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Białorusi, były zastępca szefa Departamentu ds. Więziennictwa w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Data urodzenia: 01.07.1974 Miejsce urodzenia: Paszport: KH2133825 Płeć: męczyzna Obywatelstwo: białoruskie	Jako były zastępca szefa Departamentu ds. Więziennictwa w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, który sprawuje nadzór nad ośrodkami zatrzymań, był odpowiedzialny za nieludzkie i poniżające traktowanie, w tym torturowanie, obywateli, którzy uczestniczyli w pokojowych demonstracjach i zostali umieszczeni w tych ośrodkach zatrzymań po wyborach prezydenckich w 2020 r. – jego działania były inspirowane wystąpieniem Łukaszenki skierowanym do funkcjonariuszy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Jako osoba sprawująca tę funkcję, ponosi odpowiedzialność za warunki panujące w białoruskich więzieniach, w tym za podział więźniów na kategorie odpowiadające różnym rodzajom ich brutalnego traktowania i torturowania, takim jak przemoc werbalna, kara umieszczenia w izolacie, pozbawianie prawa do rozmów telefonicznych i wizyt, okaleczenia, pobicia i brutalne tortury. Za pracę jako zastępca szefa Departamentu ds. Więziennictwa w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w grudniu 2020 r. otrzymał prezydencki order za służbę ojczyźnie i tym samym osiągnął korzyści z reżimu Łukaszenki. Jest zatem odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka oraz za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji. Nadal odgrywa aktywną rolę w reżimie Łukaszenki jako szef Departamentu Wsparcia Logistycznego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Białorusi.	21.6.2021

	Nazwisko i imię (transliteracja ang. z jęz. białoruskiego) (transliteracja ang. z jęz. rosyjskiego)	Nazwa (pisownia białoruska) (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
179.	Andrei Andreevich PRAKAPUK Andrey Andreevich PROKOPUK	Андрэй Андрэвіч ПРАКАПУК Андрей Андреевич ПРОКОПУК	Stanowisko: dyrektor przedsiębiorstwa państwowego »Centrum Standaryzacji, Metrologii i Certyfikacji w Brześciu«; były wicedyrektor Departamentu Dochodzeń Finansowych Komitetu Kontroli Państwowej Republiki Białorusi pułkownik Policji Finansowej Data urodzenia: 22.7.1973 Miejsce urodzenia: Kobryń, obwód brzeski, Białoruś Adres: ul. Mira 22 m. 88, Pryłuki, obwód miński, Białoruś Płeć: mężczyzna Obywatelstwo: białoruskie Osobisty numer identyfikacyjny: 3220773C061PB1	Jako były wicedyrektor Departamentu Dochodzeń Finansowych Komitetu Kontroli Państwowej Republiki Białorusi był odpowiedzialny za politycznie umotywowane kampanie, które ten departament prowadzi przeciwko dziennikarzom i niezależnym białoruskim mediom. Osobiście zatwierdził decyzję o przeszukaniu siedziby niezależnego portalu medialnego TUT.by i wszczął postępowanie sądowe przeciwko TUT.by i zatrudnianym przez ten portal dziennikarzom, a także doprowadził do zablokowania dostępu do strony TUT.by. Jest zatem odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka oraz za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji, jak również za poważane naruszenia praworządności. Nadal odgrywa aktywną rolę w reżimie Łukaszenki jako dyrektor przedsiębiorstwa państwowego »Centrum Standaryzacji, Metrologii i Certyfikacji w Brześciu«;	2.12.2021

	Nazwisko i imię (transliteracja ang. z jęz. białoruskiego) (transliteracja ang. z jęz. rosyjskiego)	Nazwa (pisownia białoruska) (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
195.	Ivan Ivanavich GALAVATYI Ivan Ivanovich GOLOVATY	Іван Іванавіч ГАЛАВАТЫ Иван Иванович ГОЛОВАТЫЙ	Stanowisko(a): dyrektor generalny spółki akcyjnej »Bielaruskali«; prezes rady nadzorczej JSC Belarussian Potash Company. członek Stałej Komisji Spraw Zagranicznych i Bezpieczeństwa Narodowego Rady Republiki w ramach Zgromadzenia Narodowego Republiki Białorusi Data urodzenia: 15.6.1976 Miejsce urodzenia: osada Pohost, rejon soligorski, obwód miński, Białoruś Płeć: męczyzna Obywatelstwo: białoruskie	Iwan Gaławatyj jest dyrektorem generalnym przedsiębiorstwa państwowego Bielaruskali, które jest dla reżimu Łukaszenki źródłem znacznych dochodów i waluty obcej. Jest członkiem Rady Republiki w ramach Zgromadzenia Narodowego i piastuje wiele innych wysokich stanowisk na Białorusi. Ponadto jest prezesem rady nadzorczej JSC Belarussian Potash Company. W ciągu kariery otrzymał wiele nagród państwowych, także bezpośrednio od Aleksandra Łukaszenki. Jest ściśle związany z Aleksandrem Łukaszenką i członkami jego rodziny. Osiąga zatem korzyści z reżimu Łukaszenki i wspiera ten reżim. Pracownicy „Bielaruskali”, którzy wzięli udział w strajkach i pokojowych demonstracjach po sfałszowanych wyborach prezydenckich na Białorusi w sierpniu 2020 r., zostali pozbawieni premii i zwolnieni. Aleksander Łukaszenka osobiście groził zastąpieniem strajkujących górnikami z Ukrainy. Iwan Gaławatyj jest zatem odpowiedzialny za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego.	3.6.2022”

2) W tabeli „B. Osoby prawne, podmioty lub organy, o których mowa w art. 4 ust. 1” wpisy 5 i 29 otrzymują brzmienie:

	Nazwa Transliteracja pisowni białoruskiej Transliteracja pisowni rosyjskiej	Nazwa (pisownia białoruska) (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
„5.	SYNESIS LLC	ООО «Синезис»	Adres: Płatonowa 20B, 220005 Mińsk, Białoruś; Mantulinskaja 24, 123100 Moskwa, Rosja. Numer rejestracji: (УНН/ИНН): 190950894 (Białoruś); 7704734000/770301001 (Rosja). Strona internetowa: https://synesis.partners ; https:// synesis-group.com/ Nr tel. +375 (17) 240-36-50 Adres e-mail:	Synesis LLC zapewniała władzom Białorusi platformę monitoringu Kipod, która umożliwia przeszukiwanie i analizę nagrań wideo i wykorzystywanie oprogramowania do rozpoznawania twarzy, co czyni tę spółkę odpowiedzialną za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji przez aparat państwowy na Białorusi. Jako użytkownicy systemu stworzonego przez spółkę Synesis były wymieniane Białoruski Państwowy Komitet Bezpieczeństwa (KGB) i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Synesis twierdzi, że przestała zapewniać białoruskim władzom platformę monitoringu Kipod, ale według doniesień ByPOL państwowe służby bezpieczeństwa nadal wykorzystują tę platformę. Synesis jest jedną ze spółek mających siedzibę w parku technologicznym Hi-Tech Park utworzonym dekretem Aleksandra Łukaszenki; z tego względu korzysta z wielu ulg, m.in. zwolnień z podatku dochodowego, VAT, podatku od działalności offshore, cla itd. Spółka ta osiąga zatem korzyści ze związków z reżimem Łukaszenki i ze wspierania tego reżimu.	17.12.2020
29.	Joint Stock Company »Belarusian Potash Company«	ААТ «Беларуская калійная кампанія» ОАО Белорусская калийная компания	Adres: aleja Masherowa 35, 220002 Mińsk, Białoruś Data rejestracji: 13.9.2013 Numer ewidencyjny: 192050251 Nr tel. +375 (17) 309-30-10 + 375 (17) 309-30-30 Adres e-mail: info@belpc.by	JSC Belarusian Potash Company jest przedsiębiorstwem eksportującym białoruskiego państwowego producenta węgla potasu »Bielaruskali«. »Bielaruskali« jest dla reżimu Łukaszenki jednym z największych źródeł dochodów. Dostawy z Belarusian Potash Company stanowią 20 % światowego eksportu węgla potasu. Państwo gwarantuje Belarusian Potash Company prawa monopolistyczne do eksportu nawozów potasowych. Dzięki preferencyjnemu traktowaniu ze strony władz białoruskich przedsiębiorstwo uzyskuje znaczne dochody. Belarusian Potash Company osiąga zatem korzyści z reżimu Łukaszenki i wspiera ten reżim.	3.6.2022”